

Lovas István: Sólyom nem, Benes igen

2012 október 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Az Európai Unió luxembourgi székhely? bírósága tegnap úgy döntött, a szlovák kormány 2009. augusztus 21-én joggal akadályozta meg, hogy Sólyom László akkori államfő Révkomáromba látogasson, ahol részt kívánt venni Szent István szobrának avatási ünnepén.

Az indoklás szerint az a körülmény, hogy valamely uniós polgár állampolgári hivatalt tölt be, igazolhatja az uniós jog által e személy részére biztosított szabad mozgáshoz való jog gyakorlásának a nemzetközi jogon alapuló korlátozását.

Az Európai Bíróság ítélete tehát tükrözi az Európai Bizottság korábbi állásfoglalását, amely ugyanezen a véleményen volt, teljes melesszélességgel Szlovákiát támogatva és kérve a luxembourgi talárosokat a magyar álláspont elutasítására. A bíróság indoklásának 72. pontjában azt írja, „mivel a Magyarország által felhozott kifogások közül egyiknek sem adott helyt, a keresetet teljes egészében el kell utasítani”. A felperesi érvek kifogások?

Ugyanannak az Európai Bizottságnak a jogi képviselője, amely bizottság szerint Magyarország állampolgárai ne avasson Szent István-szobrot a Duna másik oldalán, szeptember 20-án a tényeket és az emberi tisztesség minimumát is kigúnyolva kérte az Európai Parlament petíciós bizottságát, hogy ne vegye napirendre a Benes-dekrétumok ügyét, mert azokat az Európai Unió keletkezése előtt alkották meg, s így „történelmi dokumentumokról” van szó. Az 1945-ből származó Benes-dekrétumok elsősorban azon tizenhárom jogszabályból állnak, amelyek a csehszlovák nemzetállam területén élő magyarok és németek kollektív büntetését rögzítették. Amelyek alapján megindultak a kitelepítések, a vagyontól való megfosztás és az iszonyatos kegyetlenkedés. Annak ellenére, hogy e dekrétumok összeegyeztethetetlenek az Európai Unió alapjogi chartájával, a szlovák parlament 2007-ben mégis megerősítette „e történelmi dokumentumok” sérthetlenségét.

A napokban Nobel-békedíjjal kitüntetett EU szerint tehát egy államelnök ne sétálgon át szobrot avatni a schengeni határon, az viszont teljességgel az Oslóból nézve békében úszó uniós rendjéhez tartozik, ha a több százéves magyar széles kisebbség Szlovákiában még ma is kollektív büntetés, jogait nem állítják helyre, kártérítést nem követelhet, és – függetlenül a Benes-dekrétumoktól – nem beszélhet orvosával anyanyelvén, vagy adott esetben büntetés terhe mellett használhatja azt. Az Európai Bizottság természetesen – állítása szerint – nem részrehajló Magyarországgal szemben. Franciaországgal sem. Nem is hallottuk a hangját, amikor szeptember végén Marseille városában felgyújtottak egy cigány telepet, amelynek lakói fejvesztve menekültek – nyilván az alapjogi chartával összhangban.

Arról az Európai Bizottságról van szó, amelynek 2008. évi gazdasági előrejelzésében a Magyarországról szóló

fejezet ezt a címet kapta: A kezdődő gazdasági fellendülés. És ebben az állt, hogy 2009-ben a magyar gazdaság 1,7 százalékkal nőtt. Hogy a valóság 6,8 százalékos csökkenés lett, az is nyilván aláhúzza a bizottság hazánk iránti jóindulatát. Amikor az épp szocialista vezetés alatt menetel. Hogy ugyanennek a bizottságnak most november 7-re ütemezett gazdasági előrejelzése a valóságnál rosszabbat fog jósolni, csak alátámasztja a Nobel-díjas társulat irántunk és a Benes-dekrétumok fenntartása iránt érzett szeretetét.

Lovas István - mno.hu

Ajánló